

Lønningen forhøjet, f. Eks. i Form af et personligt Tillæg. Jeg erkender selvfølgelig, at det ikke er det samme som en Forhøjelse af den faste Lønning, men det er dog adskiltigt bedre end intet, og jeg tror, at det derigennem vil kunne lykkes at faa den Kraft, som man i sin Tid vil ønske at besætte denne Plads med. Dette med Hensyn til Vandbygningsdirektøren. Maa jeg blot med Hensyn til hans Lønning endnu sige, at der vist foreligger en lille Misforstaaelse fra den første ærede Talers (Carstensens) Side. Dette Forslags Vedtagelse vil for den nuværende Direktørs Vedkommende betegne en Forhøjelse af hans Lønning med 800 Kr. paa Grund af den lange Tid, han har tjent, som medfører, at han straks nyder det fulde Alderstillæg. Han har nu 7,000 Kr. og vil efter det foreliggende Forslag faa den højeste Løn, nemlig 7,800 Kr. (Modsigelse af Carstensen). Det oplyses i Bemærkningerne til det oprindelige Forslag.

Den sidste ærede Taler har ogsaa ganske Ret i, at der sker en ikke ubetydelig Nedsættelse af Ingeniørernes Lønninger. Deres Maksimum var foreslaaet til 6,600 Kr., men vil herefter kun blive 6,000 Kr.; men det er jo dog af mindre Betydning.

Hvad angaar Havnebetjentene, har jeg ikke i Folketinget modsat mig at give dem en Plads noget over den Klasse, hvortil de nu ere henførte. Men da der ikke var Stemning derfor i Udvalget dernede, og jeg derfor maatte gaa ud fra, at der heller ikke var det i Tinget, kunde det ikke gennemføres. Jeg mener ogsaa, at det vel kan forsvares at lade dem blive staaende, hvor de nu staa. Ganske vist er det Folk, hvis Evner, tidligere Uddannelse, Sprogkundskaber osv. nok kunde kvalificere dem til en bedre Stilling og en højere Løn. Men Spørgsmaalet er, om det er nødvendigt for Tjenesten, at de have disse Kvalifikationer. Det paastaas, at det egentlig ikke er det. Det er meget rart, at de kunne fremmede Sprog, men det kræves ikke af dem, og nødvendigt er det ikke. Den Løn, her bydes dem, er den samme, hvormed kommunale Politibetjente omkring i Landet lønnes, og saa vil den vel ogsaa kunne være passende for Havnebetjente. Dertil kommer, at det dog er en betydelig Lønningsforbedring i Forhold til, hvad de nu have. Hvis de Herrer ville se efter i Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag, vil man se, at de 16 Havnebetjente — der er kun 16 i alt — have 15,397 Kr., med Tillæg af alle Slags.

Hvis dette Forslag bliver vedtaget, ville de efter dets Ikrafttræden faa i alt 19,862 Kr. 50 Øre. Det er en Stigning for hver fra lidt under 1,000 Kr. til ca. 1,250 Kr., hvad der dog er en ikke ubetydelig Forbedring. — Ved Siden heraf skal jeg dog for Folketingets Skyld gøre opmærksom paa, at det er ikke blot Reduktioner i det oprindelige Forslag, der have fundet Sted i Folketinget. Der er ogsaa paa mange Punkter — ganske vist med Hensyn til de lavere Lønningsklasser — efter Forslag fra min Side i Folketinget indført Forhøjelser i de paagældende Lønningsatsar.

Jeg tillader mig i Henhold hertil varmt at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse i dette Ting og beder de Herrer, der have vist saa stor Interesse for denne Sag, og hvis berettigede Vurdering af Vandbygningsdirektørens og de andre Funktionærers Virksomhed jeg tilfulde paaskønner, dog at nøjes med at acceptere Forslaget, som det nu foreligger. Jeg tror, det er det eneste rette, og at det i den Etat, her er Tale om, vil vække overordentlig stor Skuffelse og Sorg, om de nu, efter saa mange Aars Forløb, skulle staa saa nær ved Maalet og dog atter se deres Forhaabninger briste. Andet Resultat tror jeg ikke vil kunne opnaas ved at forandre Lovforslaget paa de paagældende Punkter.

Carstensen: Jeg skal begynde med et lille Regnestykke. Den højtærede Minister paastod, at jeg havde set fejl; men saa maa der være Fejl i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger. Der staar i Bemærkningerne til § 1, at Direktøren lønnes med 5,600 Kr., og endvidere kommer dertil et Tillæg af 1,800 Kr. Lægger man disse Tal sammen, faar man 7,400 Kr. Den Lønning, der foreslaas her, er 7,800 Kr. Det er altsaa en Stigning af 400 Kr., hvad jeg ogsaa udtalte, og det kan der heller ikke være nogen Tvivl om, naar man gaar ud fra Bemærkningerne; men det er jo kun en Bagatel.

I Anledning af den højtærede Ministers øvrige Udtalelser kan jeg ikke sige andet, end at de jo ere af den Beskaffenhed, at det er ganske indlysende, at enhver Ændring, der indføres her i Landstinget, er ensbetydende med, at Forslaget slaas ihjel. Man har altsaa Valget mellem ikke at foretage nogen Ændring eller ogsaa at lade Loven falde igen i Aar. Det er noget, som jeg for mit Vedkommende ikke vil tage Ansvar for. Naar den højt-